

Tirsdag den 18. maj 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram**P7_TA(2010)0163****Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram (2009/2240(INI))**

(2011/C 161 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 78 og 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til internationale og europæiske menneskerettighedsinstrumenter, i særdeleshed til De Forenede Nationers konvention om flygtninges retsstilling, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), den europæiske menneskerettighedskonvention (EMK), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og de rettigheder og garantier, som de giver flygtninge og personer, der søger om international beskyttelse,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder og de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer, hvor der først og fremmest skal tages hensyn til barnets tarv,
- der henviser til Kommissionens grønbog om det fremtidige fælles europæiske asylsystem (KOM(2007)0301) af 6. juni 2007,
- der henviser til Kommissionens strategiske plan på asylområdet - en integreret tilgang til beskyttelse i EU (KOM(2008)0360) af 17. juni 2008,
- der henviser til konklusionerne fra det 290. møde i Rådet (retlige og indre anliggender) den 28. november 2008 ((16325/1/08 REV 1 (Presse 344)), især med hensyn til modtagelsen af irakiske flygtninge,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram (KOM(2009)0447),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 (KOM(2009)0456),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet - Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste - også kendt som »Stockholmprogrammet«⁽¹⁾,

(1) Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0090.

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til udtalelser fra De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) om Kommissionens meddelelse om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram og forslag til ændring af beslutning 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013,
 - der henviser til sin holdning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0131/2010),
- A. der henviser til, at en retfærdig og realistisk migrationspolitik i EU, som indebærer oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem (CEAS), skal omfatte et effektivt, kvalitativt og bæredygtigt genbosættelsesprogram, som tilbyder en varig løsning for flygtninge, som ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland, og hvis beskyttelse og indkomstmuligheder ikke kan sikres i de første asyllande,
 - B. der henviser til, at genbosættelse ikke kun tjener et humanitært formål over for genbosatte personer, men også befrier tredjelande for den byrde, der er forbundet med at være vært for et stort antal flygtninge, og er et meget vigtigt middel til ansvarsfordeling,
 - C. der henviser til, at der i øjeblikket kun er ti medlemsstater, der genbosætter flygtninge på årsbasis, med kun lidt samarbejde mellem dem om genbosættelsesprioriteringer, hvilket resulterer i manglende strategisk anvendelse af genbosættelse som et eksternt politisk EU-instrument,
 - D. der henviser til, at den strategiske anvendelse af genbosættelsesprogrammet kan medføre direkte og indirekte fordele for såvel de flygtninge, der genbosættes, som for de øvrige flygtninge, der forbliver i det første asylland, for modtagerlandet og for andre lande og også for hele det internationale system til beskyttelse af flygtninge,
 - E. der henviser til, at genbosættelsesprogrammet kan bidrage til, at den illegale immigration bliver mindre tiltrækkende for de flygtninge, der forsøger at komme ind i EU,
 - F. der henviser til, at nødvendigheden af, at der vises solidaritet med tredjelande, der huser et stort antal flygtninge, der har behov for international beskyttelse, er vigtig og et udtryk for nødvendigheden af, at der også vises solidaritet internt i EU,
 - G. der henviser til, at EU's andel af den globale genbosættelse af flygtninge fortsat er temmelig beskedent; der henviser til, at dette har en negativ indvirkning på EU's ambition om at spille en fremtrædende rolle i globale humanitære anliggender og på den internationale scene,
 - H. der henviser til, at effektiv solidaritet skal være kernen i den fælles indvandrings- og asylpolitik medlemsstaterne imellem, hvilket skulle åbne mulighed for en rimelig fordeling af ansvaret for overholdelse af internationale forpligtelser i forbindelse med beskyttelsen af flygtninge, såvel som over for tredjelande, som er stærkt tyngede af at skulle være vært for et stort antal flygtninge,
 - I. der henviser til, at Europa-Parlamentet i beslutningen af 7. maj 2009 også opfordrede til obligatorisk solidaritet i forbindelse med genbosættelse af flygtninge i EU, bl.a. i tilfælde hvor en medlemsstat ikke har tilstrækkelig modtagelseskapacitet, for at lette genbosættelsen af personer, der nyder international beskyttelse, i andre medlemsstater, forudsat at de pågældende giver deres samtykke dertil, og at deres grundlæggende rettigheder overholdes,

⁽¹⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 348.

Tirsdag den 18. maj 2010

- J. der henviser til, at samarbejdet med tredjelande, som allerede har gennemført flere genbosættelsesprogrammer, bør fremmes, således at man gennem udveksling af bedste praksis kan nyde godt af deres erfaringer med modtagelses- og integrationsforanstaltninger og den almindelige kvalitet af genbosættelsesinitiativerne,
- K. der henviser til, at både lokale og internationale, statslige og ikkestatslige organisationer, især UNHCR, bør være involveret i alle stadier af EU's genbosættelsesprogram, hvor de bidrager med deres særlige oplysninger, tekniske ekspertise, logistiske prognoser og erfaring,
- L. der henviser til, at det europæiske genbosættelsesprogram ikke må gøre proceduren omkring genbosættelse mere indviklet,
- M. der henviser til, at Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) forventes at åbne i 2010; der henviser til, at det vil være i stand til at assistere medlemsstaterne i udførelsen af genbosættelsesinitiativerne, samtidig med at det sikrer koordinering af politikken i EU; der henviser til, at Det Europæiske Asylstøttekontor bør deltage aktivt i de drøftelser, der finder sted mellem medlemsstaterne, Kommissionen og UNHCR,
- N. der henviser til, at opmærksomheden ikke kun bør henledes på behovet for at involvere flere medlemsstater i genbosættelse af flygtninge, men også på kvaliteten, bæredygtigheden og effektiviteten af genbosættelsen med fokus på integrationsforanstaltninger,
- O. der henviser til, at flygtninge straks bør gives adgang til kurser i sprog og kultur og, om nødvendigt, læge- og psykologhjælp,
- P. der henviser til, at adgang til jobmuligheder for voksne og øjeblikkelig integration af mindreårige i skoler udgør et vigtigt skridt i forbindelse med et effektivt genbosættelsesinitiativ, og at de derfor bør have adgang til uddannelses- og erhvervsvejledning,
- Q. der henviser til, at der er flere enheder i den offentlige administration (som f.eks. kommuner) såvel som i det civile samfund, lige fra ngo'er til velgørende organisationer og fra skoler til socialforsorgen, der har den erfaring og ekspertise, som er nødvendig for at træffe opfølgingsforanstaltninger,
- R. der henviser til, at samarbejdet med ovennævnte enheder - især kommunerne - har været meget værdifuldt ved modtagelse og integration af flygtninge i lande med en indarbejdet praksis for genbosættelse,
- S. der henviser til, at der bør prioriteres så fleksibelt som muligt uden på noget tidspunkt at se bort fra, at de grupper af personer, som UNHCR anser for at være de mest sårbare, skal have højeste prioritet,
- T. der henviser til, at genbosættelse skal gennemføres som et supplement og under hensyn til andre holdbare løsninger for personer, der søger international beskyttelse i EU, og at indsatsen i forbindelse med genbosættelse af flygtninge ikke bør svække bestræbelserne for at sikre retfærdig og effektiv adgang til asyl inden for EU,
- U. der henviser til, at interne genbosættelsesprogrammer også spiller en vigtig rolle og bør støttes ud over de genbosættelsesaktiviteter, der er omhandlet i denne betænkning,
- V. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 7. maj 2009 også krævede en plan for omfordeling af personer under international beskyttelse fra medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres, til andre medlemsstater, i samråd med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge og med sikkerhed for, at omfordelingen finder sted efter ikke-diskriminerende, gennemsigtige og entydige regler, som også skal gennemføres på Parlamentets begæring,

Tirsdag den 18. maj 2010

W. der henviser til, at uden adgang til information, menneskelige ressourcer, råd fra sagkyndige og permanent opfølgning på genbosættelsesbestræbelserne vil medlemsstater, der aldrig har deltaget i genbosættelsesprogrammerne, komme til at stå over for store vanskeligheder ved at deltage, mens det vil være vanskeligt at opnå målet om at involvere flere medlemsstater,

Et regulært og effektivt EU-genbosættelsesprogram

1. hilser Kommissionens initiativ om at foreslå en ændring af Den Europæiske Flygtningefond for at indarbejde indvirkningen af EU's genbosættelsesprogram velkomment;
2. påskønner de generelle mål, der er fastsat i meddelelsen om EU's genbosættelsesprogram som nævnt ovenfor, og den øgede opmærksomhed, der vies til genbosættelse i EU's overordnede asylpolitik;
3. efterspørger udvikling af informationsinitiativer over for medlemsstaterne og de lokale myndigheder om de fordele, genbosættelse af flygtninge indebærer;
4. minder imidlertid om, at en budgetpost og finansiel støtte ikke er tilstrækkeligt til at iværksætte et regulært genbosættelsesprogram i hele EU;
5. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til indførelse af mekanismer til privat finansiering og en mere generel medvirken af offentlig-private initiativer med henblik på at styrke EU-genbosættelsesprogrammet;
6. opfordrer til et mere ambitiøst program, der sikrer kvaliteten og effektiviteten af genbosættelsen, og som indeholder særlige retningslinjer for en ny model for prioritering, tilskyndelser til at få flere medlemsstater til at genbosætte flygtninge, overensstemmelse mellem genbosættelsespolitikken og andre EU-asylpolitikker og standarder for modtagelsesforhold og opfølgningsforanstaltninger, der skal træffes i alle genbosættelsesinitiativer;
7. mener, at der skal fastlægges en specifik ramme for genbosættelse i de nye finansielle overslag (2013–2017); en sådan ramme kan antage form af en særlig genbosættelsesfond og bør yde finansiel støtte til et mere ambitiøst genbosættelsesprogram;
8. hilser det nye Emergency Transit Centre (ETC) i Rumænien velkommen, idet det tilbyder midlertidig indkvartering af flygtninge, der har et akut behov for genbosættelse, og/eller flygtninge, der ikke kan blive i første asylland; opfordrer Kommissionen til at udnytte dette og desuden at fremme genbosættelse gennem ETC;
9. hilser de ad hoc-initiativer velkommen, som visse medlemsstater har taget for at modtage flygtninge, der har et akut behov for genbosættelse, men erkender, at sådanne initiativer bør få en mere struktureret form;

Krav om effektivitet og fleksibilitet i genbosættelsesforanstaltningerne

10. understreger, at et effektivt EU-genbosættelsesprogram bør sørge for beskyttelse og holdbare løsninger både i meget langvarige flygtningesituationer og hvad angår hurtige og passende reaktioner i tilfælde af nødsituationer eller uforudsete begivenheder, og at fastsættelsen af årlige prioriteter bør muliggøre en omgående reaktion på pludselige humanitære kriser, der kan forekomme i løbet af året;
11. fastholder vigtigheden af at tillade udførelse af arbejde i marken for at forberede genbosættelse af flygtninge, evaluere deres behov og give tilladelse til hensigtsmæssig planlægning af de fremtidige faser af genbosættelsen, bortset fra de oplysninger, der måtte blive givet af UNHCR og ngo'er og andre organisationer;
12. opfordrer til et privat-offentligt partnerskab med ngo'er og andre civilsamfundspartnere, f.eks. religiøse og etniske organisationer, for at bidrage til gennemførelsen af genbosættelsen og fremme frivilligt arbejde på dette område;

Tirsdag den 18. maj 2010

13. mener, at kommuner, der allerede er involveret eller ved at blive involveret i genbosættelse, bør oprette partnerskaber og venskabsaftaler med andre kommuner i hjemlandet og i EU-medlemsstaterne for at udveksle erfaringer på området og fremme samarbejdet i EU;
14. understreger behovet for en struktureret samarbejdsramme ved at samle ekspertise og gøre det muligt at indsamle og udveksle oplysninger; understreger ligeledes, at et effektivt EU-genbosættelsesprogram skal give medlemsstaterne (dem, der allerede deltager i programmet, og dem, der ønsker at deltage) adgang til menneskelige ressourcer, sagkyndig rådgivning og fælles information, der kan være til nytte i alle faser af genbosættelsesinitiativet; anerkender, at alle, der er involveret i genbosættelse, og især de genbosatte flygtninge udgør en vigtig informationskilde til evaluering af genbosættelsesinitiativerne;
15. opfordrer til hensyntagen til og udveksling af bedst mulige fremgangsmåder, som fremmer effektiviteten mellem medlemsstaterne, og som kan omfatte fremme af fælles programmer, peerevaluering, organisering af fælles missioner, brug af fælles infrastrukturer (som f.eks. transitcentre) og organisering af missioner til medlemsstater for at evaluere igangværende genbosættelsesinitiativer;
16. opfordrer til, at relevansen af opfølgingsforanstaltninger med hensyn til kvaliteten af modtagelse og integration i værtsmedlemsstaten ikke lades ude af betragtning; mener, at succes med genbosættelser ikke kun skal defineres i forhold til fysisk flytning af flygtninge fra et tredjeland til en medlemsstat, men også i forhold til gennemførelsen af foranstaltninger, der tillader integration af flygtninge i værtslandet;
17. opfordrer til, at opmærksomheden særligt henledes på menneskelige ressourcer i forbindelse med alle nuværende eller kommende EU-genbosættelsesprogrammer for at sikre en procedure, der giver mulighed for gode metoder i forbindelse med tilpasning og integration af flygtninge i værtssamfundet, da erfaringer viser, at genbosættelsesbestræbelser skal udføres med kontrol af relevante funktionærer og sagkyndige;

En permanent genbosættelsesenhed, hjørnestenen i et effektivt fælles EU-genbosættelsesprogram

18. anerkender manglen på struktureret samarbejde med hensyn til genbosættelsesaktiviteter i EU, der kræver omfattende logistisk tilrettelæggelse, som f.eks. udvælgelses- og orienteringsmissioner, helbreds- og sikkerhedsundersøgelser, rejse- og visumplanlægning og modtagelses- og integrationsprogrammer som nævnt i meddelelse KOM(2009)0447;
19. bekræfter desuden den opfattelse, at manglen på ordninger for samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne forhøjer omkostningerne ved aktiviteterne i forbindelse med genbosættelse, gør dem mindre tiltrækkende og reducerer deres strategiske virkning;
20. henstiller derfor til, at der oprettes en særlig enhed med behørigt personale til at udføre den nødvendige koordinering mellem alle igangværende genbosættelsesaktiviteter i medlemsstaterne;
21. mener, at den mest hensigtsmæssige institutionelle ramme for denne genbosættelsesenhed ville være i EASO, hvor den kunne samarbejde inden for anvendelsesområdet af EU's asyl- og migrationspolitikker;
22. mener, at denne enhed kunne skabe tæt kontakt med UNHCR og lokale ngo'er for at opnå vigtig information, som skal sendes til medlemsstaterne og EU's institutioner med hensyn til f.eks. uopsættelige prioriteter, integrationsteknikker etc.;
23. fastholder ligeledes, at genbosættelsesenheden kunne spille en vigtig rolle i overvågningen og evalueringen af effektiviteten og kvaliteten af genbosættelsesprogrammet på EU-plan ved at udsende årlige rapporter om alle aktiviteter baseret på information, der er indsamlet af de institutioner/myndigheder, som er involveret i genbosættelsesinitiativerne i medlemsstaterne;

Tirsdag den 18. maj 2010

24. ønsker at understrege, at genbosættelsenheden bør holde rede på, hvilke ngo'er, velgørende organisationer og andre enheder der kan samarbejde med offentlige myndigheder i processen med genbosættelse af flygtninge; noterer sig desuden, at ovennævnte enhed regelmæssigt bør udarbejde dokumenter, der angiver standarder og kriterier, som disse enheder skal overholde for at være berettigede til at deltage i EU's genbosættelsesordninger;

25. fremhæver, at EASO kan yde et meget nyttigt bidrag til at sikre overensstemmelse mellem EU's genbosættelsesprogram og andre EU-asylopolitikker;

Fleksibel prioritering

26. anerkender, at et passende genbosættelsesprogram kræver jævnlig opdatering af, hvilke nationaliteter og grupper af flygtninge der bør prioriteres i genbosættelsesprocessen, med særligt hensyn til geografiske nødsituationer og i særdeleshed særligt udsatte personer, som har størst behov for beskyttelse;

27. mener, at EU's årlige prioriteter bør fastslås af Kommissionen, således som det er foreslået, med stærk og effektiv medvirken af UNHCR og Europa-Parlamentet på alle stadier af identificeringen og vurderingen af genbosættelseskandidaterne;

28. foreslår, at en delegation af medlemmer fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udenrigsudvalget og Udviklingsudvalget deltager i det årlige møde i ekspertgruppen om genbosættelse;

29. mener, at et EU-genbosættelsesprogram bør omfatte særlige procedurer for at involvere Europa-Parlamentet i udformningen af EU's årlige prioriteringer;

30. tilskynder EASO til at påtage sig en vigtig rolle i forbindelse med fastlæggelsen af genbosættelsesdagsordenen i EU;

31. forsvarer princippet om, at der i overensstemmelse med behovet for tilpasningsevne i EU's årlige prioriteringer bør være kategorier, der forbliver stabile hvert år, således at medlemsstaterne kan genbosætte særligt udsatte personer på et hvilket som helst tidspunkt af året;

32. foreslår, at de enkelte medlemsstater skal kunne forberede foranstaltninger i nødsituationer i tilfælde af uforudsete humanitære omstændigheder - f.eks. når flygtninge er udsat for væbnede angreb, eller når naturulykker eller naturkatastrofer berører flygtningeleje i voldsom grad; mener, at disse procedurer ville muliggøre genbosættelse for en kort periode, hvor de administrative skridt udføres enten med en sammenpresset tidsplan eller i visse tilfælde, efter at genbosættelsen har fundet sted; henstiller, at disse bestræbelser anses for at være et af målene i EU's genbosættelsesprogram;

Foranstaltninger til sikring af, at flere medlemsstater deltager i genbosættelserne

33. beklager, at kun ti medlemsstater har aktuelle genbosættelsesprogrammer, der er fastsat uden indbyrdes koordinering;

34. anerkender, at medlemsstaternes deltagelse fortsat skal være frivillig på grund af forskellene i modtageforhold, samarbejdspartnere og retlige kriterier, som anvendes til bestemmelse af, hvem der skal genbosættes;

35. anerkender, at visse medlemsstater, især i det sydlige Europa, står over for særlige udfordringer på grund af deres beliggenhed ved Unionens ydre grænse;

Tirsdag den 18. maj 2010

36. opfordrer alligevel til større incitamenter til at opmuntre flere medlemsstater til at deltage i EU's genbosættelsesprogram; anerkender, at selv om større finansiel støtte er vigtig, bør man ikke underminere det bidrag, EASO kan yde med hensyn til dette aspekt, nemlig hjælp til at udjævne situationen ved at øge kvaliteten af de tjenester, der tilbydes flygtninge i medlemsstaterne, og tilbyde bistand med de mest effektive metoder for modtagelse og integration;

37. foreslår en mere omfattende finansiel støtte til medlemsstater, som ønsker at deltage i EU's genbosættelsesprogram, for at hjælpe dem med at oprette et bæredygtigt genbosættelsesprogram og lette de første byrder ved igangsættelsen af et sådant initiativ; foreslår, at værdien af den finansielle støtte bør afstemmes i forhold til de andre medlemsstater efter de første års deltagelse i programmet for at undgå en alt for stor indvirkning på Den Europæiske Flygtningefond;

38. mener, at det ikke vil være muligt at øge antallet af flygtninge, der genbosættes i EU, uden en administrativ og sagkyndig ramme til at understøtte programmet og dannelsen af permanente strukturer til klargøring for genbosættelse og opfølgning på integrationsprocessen;

Opfølgingsforanstaltninger

39. mener, at et effektivt EU-genbosættelsesprogram skal indeholde bestemmelser om opfølgingsforanstaltninger, som klart understreger kvaliteten af genbosættelsen i alle medlemsstater, gode standarder på alle niveauer fra anerkendelse til modtagelse og integration af flygtningene;

40. opfordrer de medlemsstater, der er involveret i genbosættelsesprogrammet, til at evaluere de foranstaltninger, som de har truffet i relation til genbosættelsesproceduren, for at sikre og fremme integrationen af flygtningene; medlemsstaterne bør endvidere jævnligt følge op på integrationen af flygtningene;

41. er af den opfattelse, at offentlige myndigheder bør fremme maksimalt samarbejde med ikkestatslige enheder (f.eks. internationale og lokale ngo'er) og drage nytte af ekspertisen og nærheden af sidstnævnte ved at tilvejebringe de bedste og mest effektive initiativer for genbosættelse af flygtninge; civilsamfundets deltagelse i EU-genbosættelsesprogrammet vil øge støtten til medlemsstaternes og de lokale myndigheders initiativer, når det gælder støtte til og modtagelse af flygtninge;

42. går ind for kraftige bestræbelser fra alle de involverede enheders side på at give flygtningene, især de mest udsatte, adgang til tilfredsstillende boliger, sundhedspleje, uddannelse, sprogkurser og psykologhjælp, men også til arbejdsmarkedet for at sikre en vellykket integration;

43. opfordrer EASO, navnlig via asylstøttekontorets foreslåede genbosættelsesenhed, til at fastsætte klare kriterier for kvalitetsgenbosættelse i tæt samarbejde med UNCHR, ngo'er og lokale myndigheder og følge genbosættelsen af flygtningene for at bidrage til evalueringen og yderligere forbedring af genbosættelsesaktiviteterne i medlemsstaterne;

44. understreger endnu en gang EASO's rolle som en enhed, der kunne øge bevidstheden om visse mangler i genbosættelsesinitiativerne, hjælpe medlemsstaterne med at finde særlige løsninger og tilskynde til bedre fremgangsmåder, hvis der oprettes en permanent genbosættelsesenhed;

45. opfordrer til organisering af en fælles årlig drøftelse mellem Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udenrigsudvalget for at bidrage til udvikling af programmet;

*

* *

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.